

چهره‌الیوت از خلال

نامه‌هایش

توماس استرنز (تی. اس.) الیوت در تاریخ ۲۶ سپتامبر ۱۸۸۸ در شهر سنت لوئیز ایالت میسوری آمریکا به دنیا آمد و در تاریخ ۴ ژانویه ۱۹۶۵ در سن ۷۷ سالگی در لندن از دنیا رفت.

الیوت، شاعر، نمایشنامه‌نویس و منتقد ادبی بود. او در آکادمی‌های مختلفی به تحصیل پرداخت و بعد وارد دانشگاه هاروارد شد. سپس به سوربن پاریس رفت و در آنجا به مطالعه ادبیات فرانسه و فلسفه پرداخت. او از هاروارد کمک‌هزینه‌ای برای مسافرت‌های تحقیقاتی دریافت کرد و در لبه جنگ اول جهانی برای خواندن فلسفه به کالج مرتون انگلورد وارد شد.

نخستین اشعار منتشر شده الیوت مربوط به سال ۱۹۱۵ است. او در همین سال ازدواج کرد و در سال ۱۹۲۷ به تابعیت انگلستان درآمد.

در سال ۱۹۱۹ کتاب "اشعار" را منتشر کرد. او با نشریه‌های ادبی و ادواری مختلفی همکاری داشت و در سال ۱۹۲۲ فصلنامه ادبی خود را، با نام "گرایتریون" منتشر کرد. انتشار "سرزمین بی‌حاصل" در سال ۱۹۲۲ او را به عنوان یکی از بزرگترین شعرای انگلیسی‌زبان به جهانیان شناساند. نسخه اولیه این شعر شامل متجاوز از ۸۰۰ سطر بود. الیوت در یک نظرخواهی از "از را پائوند" دست او را برای ویرایش این شعر باز گذاشت و پائوند آن را به نصف تقلیل داد و از آن پس مجموعه "۴۳۳ سطر سرزمین بی‌حاصل نقطه مرکزی آفرینش شعری جهان انگلیسی‌زبان شد."

الیوت در سال ۱۹۳۲ به سمت پروفیسور شعر و شاعری در دانشگاه هاروارد برگزیده شد. در سال ۱۹۴۸ جایزه نوبل ادبیات به او تعلق گرفت. چهره مهمی تی. اس. الیوت در بزرگداشت صدمین سال تولدش، در مجموعه نامه‌هایش که با ویرایش بیوه‌اش منتشر شده، خود را آشکار کرده است.

گاره‌های مهم دیگر الیوت عبارتند از:

- چهارشنبه خاکستری ۱۹۳۰
- قاتل در کلیسا ۱۹۳۵
- پیوستن خانواده (به کلیسای انگلیس) ۱۹۳۹
- کوکتل پارتی ۱۹۴۹
- کارمند معتمد ۱۹۵۳
- رجل بزرگ ۱۹۵۸

آخرین و بزرگترین کار شعری او، منظومه ۴ گوارت است (۱۹۳۵-۴۲)

او متجاوز از ده‌ها کار عظیم در زمینه نقادی شعر و ادب منتشر کرده است. ظهور پدیده الیوت، در لبه قرن، نام او را در کنار نام بزرگانی قرار می‌دهد که به قرن ۱۹ خاتمه دادند و قرن ۲۰ را آغاز کردند.

- که شاید عمدی باشد - جلد اول نامه‌های خصوصی او با ویرایش بیوه‌اش منتشر شده است. همزمانی انتشار این نامه‌ها با سالگرد تولد الیوت، هیجان زیادی ایجاد کرده است (نامه‌های تی. اس. الیوت. جلد اول ۱۸۹۸-۱۹۲۲)

والری الیوت، بیوه شاعر که به ندرت با خبرنگاران صحبت می‌کند، در مصاحبه کوتاهی در سالن بانک لویدرز گفت که وی تصور می‌کند انتشار این جلد از نامه‌ها و بویژه جلد بعدی که قرار است در ظرف ۱۸ ماه آینده انتشار یابد، پرتو جدیدی بر روابط الیوت با هنرمندان دیگر می‌افکند و سبب تجدید نظر در طرز تلقی‌ها نسبت به شوهرش خواهد شد.

وی همچنین در مورد مهمانی گفت: "او حتما این مهمانی را خوش می‌دانست و از دیدن اینکه بانکی‌ها و نویسندگان در کنار هم جمع شده‌اند لذت می‌برد" چندین تن از اعضاء برجسته محافل ادبی نظیر استفن اسپندر شاعر و نویسنده، سیموس هینی شاعر ایرلندی، جان کاری منتقد مشهور و دیگران در جمع حضور داشتند.

نگاهبان شهرت الیوت

والری الیوت از زمان مرگ شوهرش در ۱۹۶۵ کار دشوار محافظت از نوشته‌ها و شهرت او را به عهده گرفته است. گفته می‌شود که او با دانشجویان بیشماری که برای کمک به نوشتن پایان‌نامه تحصیلیشان در مورد الیوت با او تماس می‌گیرند مهربان است. مهارت او در کار ویراستاری و دلدادگی او به این کار اولین بار هنگامی آشکار شد که یک چاپ توام با تفسیر و حاشیه از دستنویس "سرزمین بی‌حاصل" را که در ۱۹۷۲ منتشر شد ویراست. این چاپ نشان داد که شوهر او در تنظیم این اثر تا چه حد مدیون "از را پائوند" شاعر بوده است.

او اکنون به خاطر سهمی که از درآمد آهنگ موفقیت‌آمیز "گره‌ها" به او می‌رسد زن ثروتمندی است این آهنگ را آندرو لوید وبر براساس مجموعه اشعار کودکان شوهر فقید او به نام "کتاب ساریک" پیر درباره گره‌های زبل" ساخته است.

علاوه بر بزرگداشت الیوت توسط کارفرمایان سابقش، آئین‌های یادبودی در کوکر شرقی در ایالت سامرست (که الیوت آن را در شعر "چهار گوارت" خود جاودانه کرده است) و کلیسای وست مینستر نیز برپا شده است. در تقاطع بزرگ لندن، جایی که شبهای قبل بینوایان ویکتور هوگو در آن به اجرا درمی‌آمد سخنرانی‌هایی در یادبود الیوت

لندن - در یک اتاق بزرگ فوق‌العاده گرم در ساختمان پرایهت بانک لویدرز در قلب ناحیه تجاری لندن، حدود ۱۰۰ نفر برای بزرگداشت یک کارمند سابق بانک جمع شده بودند. با شروع نطق آقای جریمی مورس، میربان جمع که در بزرگداشت این عضو - یا کارمند نمونه - که کارش را با بررسی تراژنامه بانکهای خارجی آغاز کرد و در اداره اطلاعات دفتر مرکزی به پایان برد، سکوتی بر جمعیت سایه افکند.

این کارمند در اوقات فراغتش شعر می‌سرود. وی شعری سرود که در آن ضمن توصیف چیزهای دیگر، جمعیتی را تصویر می‌کرد که برای رفتن به محل کارشان که در نزدیکی اتاق کار کوچک این مرد جوان واقع بود، روی پل لندن روان می‌شدند. الیوت در این اتاق که پائین‌تر از سطح خیابان قرار داشت جدول‌های تراژنامه‌اش را تنظیم می‌کرد. او چنین می‌سرود: "و هرکس با جسمانی دوخته به پیش پا از تپه بالا می‌رفت و به پائین به سوی خیابان کینگ ولیام رازیر می‌شد"

سام شعر "سرزمین بی‌حاصل" بود (نخستین بار در ۱۹۲۲ به چاپ رسید) که بی‌تردید به عنوان بانفوذترین شعر مدرن چهره کرده است. مودی که آن را سرود یعنی این کارمند سابق بانک لویدرز که بعدها در جریان فعالیت ادبیش جایزه نوبل ادبیات را برد تی. اس. الیوت بود.

صدمین سال تولد او

توماس استرنز الیوت - آمریکایی انگلیسی شده‌ای که غالباً بزرگترین شاعر قرن بیستم نامیده می‌شود، و شعرهای رمزآلود و معماوارش را بریتانیا و ایالات متحده به خود منسوب می‌کنند - در این پائیز در همه‌جای لندن حضور دارد.

ماه پیش مصادف با صدمین سالگرد تولد او در سنت لوئیس میسوری بود (الیوت در ۲۶ سالگی به انگلستان مهاجرت کرد و در ۱۹۲۷ تبعه آن کشور شد.) از حسن تصادف

انتشاراتی عمده بریتانیا فیبراند فیور و به عنوان شاعرو منتقد موقعیت مستحکمی داشت، منشی او استعفا کرد و او می‌بایست با کسانی که داوطلب این شغل بودند مصاحبه کند.

یکی از این داوطلب‌ها والری فلچر بود که اشتیاق خاص داشت تا این شغل را به دست آورد. او آن موقع بیست و چند ساله بود. اما وقتی که چهارده سالش بود در مدرسه یکی از صفحات جان گیلگاد را که شعری از البوت را می‌خواند شنیده بود. او اثر روانی این تجربه را به "بمی" که زیر پایش منقح شد تشبیه می‌کرد. وی می‌گفت که در آن لحظه دریافت که فقط "باید خودم را به توم برسانم و با او کار کنم".

منشی تعلیم یافته

او که منشی تعلیم یافته‌ای بود و نزد نویسنده دیگری کارآموزی می‌کرد هنگام مصاحبه با مردی که آنهمه تحسینش می‌کرد بسیار عصبی شده بود. اما البوت او را استخدام کرد و او مدت هشت سال با البوت کار کرد و در این مدت او را "آقای البوت" خطاب می‌کرد. بالاخره آنها از طریق یک دوست مشترک شروع به شناختن یکدیگر در خارج از روابط کاری کردند و البوت در ۱۹۵۶ در دفتر فیور به او پیشنهاد ازدواج داد. البوت به او گفت که می‌بایست زودتر از این از او تقاضا می‌کرد اما پیش از آن هیچ تصویری از احساس والری نسبت به خودش نداشت. آنها مدت هشت سال تا زمان مرگ البوت، زندگی مشترک سعادتمندانه‌ای با یکدیگر داشتند.

بنیادی است که کتابخانه لندن به نام البوت تاسیس کرده است. این کتابخانه یک کتابخانه خصوصی در ناحیه سنت جیمز لندن مرکزی است که البوت در دوران تهیدستی در انگلستان از آن استفاده می‌کرد بنیاد به این منظور تاسیس شده است که دانشجویانی که استطاعت عضویت در کتابخانه را ندارند بتوانند از امکانات آن استفاده کنند.

به خاطر تاسیس این بنیاد، بحث‌های بسیاری درباره اشارات ضدیهودی که گاه و بیگاه در آثار البوت خودنمایی می‌کنند در مطبوعات درگرفت. ولی برنارد لوین روزنامه‌نویس متنفذ در تایم نوشت که گرچه دیدگاه‌های البوت نفرت‌انگیز است، لیکن برای مردی با زمینه فکری او در آن زمان غیرعادی نیست. بر اساس گزارش‌های داده شده، بنیاد تاکنون به سه چهارم هدف‌های خود رسیده است.

در تمام بزرگداشت‌ها، بیشتر خود البوت به عنوان یک فرد مورد توجه است تا اشعار او. در سال‌های اخیر در بریتانیا علاقه به نوشتن زندگینامه ادبی افزایش یافته است و زندگینامه‌نویس‌هایی ظهور کرده‌اند که آثارشان بطور عجیبی جلب توجه کرده و درآمدهای کلانی به‌بار آورده است.

البوت در اوائل زندگیش در همان هنگامی که داشت به شهرت می‌رسید تقاضا کرد که هیچ زندگینامه رسمی در مورد او نوشته نشود. یکی از اصول او در نقد ادبی، اهمیت "غیرشخصی بودن" ادبیات بود و در زندگی شخصی نیز به شدت منزوی بود.

با وجود این زندگی او مورد بررسی قرار گرفته است. "زندگی تی. اس. البوت" زندگینامه‌ای است نوشته "پیتر اکروید" که برنده جایزه شده است و در ۱۹۸۴ به وسیله انتشارات سیمنون و شوستر منتشر شد. این زندگینامه بدون همکاری بیوه شاعر که حتی اجازه نقل اشعار البوت را به اکروید نداد، نوشته شده است.

زندگی البوت - اگرچه بطور عجیبی محدود بوده است - خالی از تناقض نیست. ازدواج اول او با ویوین هیک - وود به عنوان یکی از دشوارترین پیوندها در تاریخ ادبیات با ازدواج پرچنجال تولستوی برابری می‌کند. زن او در طول روابطشان از بیماری‌های جسمی و روانی رنج می‌برد. البوت بعدها گفت که این ازدواج آن حالت روانی را ایجاد کرد، که "سرزمین بی‌حاصل" را آفرید.

داستان ملاقات و ازدواج با زن دومش بعد از درگذشت زن اولش در بیمارستان روانی، داستان شادی‌آورتری است. البوت در آن زمان در سمت ویرایشگر شعر در بنگاه

انجام شد و هارلود پینتر نمایشنامه‌نویس در یکی از سالن‌های کنسرت لندن در برنامه‌های که در آن بعضی از آثار البوت به صورت موزیکال اجرا می‌شد، سخنرانی کرد.

در کنار برنامه‌های یادبود در تلویزیون و رادیو، در تایمز لندن نامه‌های وی به صورت پاورقی به چاپ رسیده است که تنها اشکال آن، چاپ اشتباهی عکس جیمزجویس به جای البوت بوده است و حتی مجله فکاهی انگلیسی، به نام نگاه خصوصی تقلید طنزآمیزی از نامه‌های او را چاپ کرده است. سر استفن اسپندر که البوت را در ۱۹۲۸ ملاقات کرده است در مصاحبه‌ای گفت که تصویر البوتی که از میان نامه‌ها سر برمی‌آورد تصویر "مردی پریشان" است. اسپندر گفت "من فکر می‌کنم به این تصویر باید با توجه به جنگ جهانی اول نگریست. و مردم این نکته را نادیده می‌گیرند. در آن موقع او آمریکائی جوانی بود که اروپا را برگزید و ظاهراً شانس خود را برای به دست آوردن یک شغل مناسب در هاروارد از دست داد. او در طول جنگ اصرار داشت که در لندن باقی بماند، به دست آوردن کار تدریس در زمان جنگ جهانی اول بسیار مشکل بود - نمی‌دانم چرا - و بعلاوه زن او دچار بیماری‌های بسیار پرهزینه‌ای بود. بنابراین او به گونه کسی که در حال غرق شدن است پریشان بود.

"او پیوسته هم خونگرم بود و هم مهربان و هم فکور، و در عین حال خود را از دیگران جدا نگاه می‌داشت. انسان احساس می‌کرد که دور او را لایه نازکی از چیزی مثل خلاء فرا گرفته است که او را از انسان جدا می‌کند. او دلش نمی‌خواست از این خط عبور کند. من فکر می‌کنم جالبترین نامه او نامه‌ای است که در پایان جنگ به مادرش نوشته است و در آن ناگهان آگاهی کاملی نسبت به وضع خودش در انگلستان از خود نشان می‌دهد. شما ناگهان درمی‌یابید که او در مورد تواناییها و موقعیت خودش بسیار واقع بین است - گرچه به نظر نمی‌آید که از نظر مالی و کاری آدم موفق باشد. با وجود این به نوعی حس می‌کند که (در ادبیات) تنها "شاه گربه‌ها" است. اگرچه نام البوت این روزها در انگلستان در هر کوی و برزن به گوش می‌رسد اما پاره‌ای از این بزرگداشت‌ها بسیار دوپهلوی برگزار می‌شود. این برخوردی است که البوت می‌بایست انتظار آن را از جامعه بریتانیا داشته باشد. (احتمالاً اشاره دارد به اینکه انگلیسی‌ها هرگز آمریکائی بودن البوت را فراموش نکردند). مهم‌ترین وقایع توجه‌ترین نمود این دو پهلوئی مخالفت پرسروصدا با

طبق اظهار کریگ رینه شاعر جوانی که جای الیوت را در سمت ویراستار شعر در فیبر گرفته است، والری الیوت هرچه را که شوهرش مطالعه می‌کرد می‌خواند، این کار به همراه تجربه شخصی زندگی با شوهرش، به او در مورد آثار شوهرش دیدگاهی مشابه دیدگاه او می‌داد. والری به خاطر طبیعت باشاش و خاکیش، یعنی همان خصوصیتی که الیوت را به سوی او کشاند و نیز به خاطر علاقه‌اش به پوشیدن لباسهایی با رنگ روشن مشهور است. خاتم الیوت به خاطر آنکه حداقل یک نامہ مهم را در مجموعه‌اش نیاورده است مورد انتقاد قرار گرفته است. نامهای که الیوت ۱۹۲۱ به دوستش ریچارد آلدینگتون نوشته است و گویا در آن "نفرت عمیق" خود را از دموکراسی ابراز کرده است بدون هیچگونه توضیحی در مجموعه نیامده است. به عقیده منقدین، ترس از مخالفت‌های ناروا نمی‌تواند دلیل حقیقی این کار باشد زیرا این موضوع را اکثرا می‌دانند که الیوت در سیاست هم مثل ادبیات و مذهب، اقتدار را می‌پسندید. نامهای دیگری هم جا افتاده‌اند - گرچه جا افتادن آنها تقصیر ویراستار نیست، بیش از هزار نامهای که الیوت در فاصله بین ۱۹۲۷

دوست می‌داشته است. در جلد دوم زندگینامه‌ای از الیوت نوشته لیندال گوردون که بزودی توسط انتشارات دانشگاه آکسفورد چاپ خواهد شد، آمده است که اخبار مربوط به ازدواج دوم الیوت امیلی هیل را درهم کوبید و او از آن پس خود را بطور کامل از زندگی الیوت بیرون کشید. در ۱۹۶۳ الیوت از یکی از دوستانش خواست که جعبه‌ای را که به احتمال زیاد محتوی نامه‌های امیلی به او بود بسوزاند. نامه‌های دیگری هم هست که والری الیوت اختیار دارد آنها را منتشر کند یا محرمانه نگاه دارد. اگرچه الیوت و والری در طول هشت سال زندگی مشترکشان به تدرت از هم جدا شده‌اند، اما الیوت عادت داشت که هفته‌ای یک نامه برای والری بنویسد. عموماً عقیده براین است که این ازدواج دیررس تنها تجربه واقعی و مثبت او از عشق انسانی بود. اگر دنیا بتواند نامه‌های الیوت به زنش را که احتمالاً نامه‌هایی عاشقانه است (جای این نوع نامه‌ها در مجموعه فعلی خالی است.) بخواند تصویر الیوت به صورت مردی خشک و مقرراتی که با بانکداران نشست و برخاست می‌کند درهم خواهد ریخت.

تا ۱۹۴۷ نوشته است در کتابخانه دانشگاه برنستون نگاهداری می‌شود و تا سال ۲۰۱۹ قابل دسترسی برای بررسی و انتشار نیست. نامه‌هایی از الیوت باقی مانده است که او آنها را به امیلی هیل نوشته است. امیلی هیل یک معلم آمریکایی بود که الیوت در جوانی با او در بوستون آشنا شده بود. الیوت بعد از جدا شدن از زن اولش، امیلی هیل را در آمریکا دید و او نیز برای دیدن الیوت به انگلستان آمد. الیوت در یک "یادداشت خصوصی" که منتشر شده است، گفته است که امیلی هیل تنها زنی است که او تا آن زمان

با ما سفر کنید - تجربه راهنمای شماست

ققنوس

تلفن ۸۳۰۱۱۱-۸۲۷۹۷۳

خیابان ایرانشهر شمالی - پلاک ۱۴۶
صندوق پستی ۳۳۹۴ / ۱۵۸۱۵

تورهای

چین ژاپن

مالتا قبرس

ایتالیا دوبی

- جزایر مالتا - ایتالیا - ۸ روز
- لارناکا - نیکوزیا - لی ماسل - ۹ روز
- پکن - ۹ روز
- دوبی - ۵ روز
- توکیو - ۹ روز
- توکیو - پکن - ۱۶ روز

جهت اطلاع از برنامه تورهای نوروزی لطفاً "از هم اکنون با ما تماس بگیرید"

آژانس ققنوس جهت انجام کلیه خدمات مسافرت هوایی در خدمت هموطنان سراسر کشور